

## Arrest

nr. 282 088 van 16 december 2022  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS  
Kroonlaan 88  
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Ingevolge artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) wordt het verzoekschrift ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht indien het beroep gericht is tegen de in artikel 57/6, § 3, eerste lid bedoelde beslissing van niet-ontvankelijkheid.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :*  
(...)

5° de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming indient en er geen nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn gekomen of door de verzoeker werden voorgelegd overeenkomstig artikel 57/6/2; (...)"

De thans bestreden beslissing betreft een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) die werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zodat *in casu* de beroepstermijn van tien dagen artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet geldt. Deze termijn van tien dagen is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

1.2. *In casu* is, zo blijkt uit de gegevens in het administratief dossier, is de betekening van de bestreden beslissing op 25 juli 2022 gebeurd op het Commissariaat-generaal, alwaar de verzoekende partij conform artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet woonplaats had gekozen (Administratief dossier, stuk 1, 'Bewijs aangetekende zending beslissing' en stuk 6, 'inschrijving van de asielaanvrager' van 5 mei 2022). De woonplaatskeuze op het Commissariaat-generaal wordt niet betwist, doch door de verzoekende partij in haar verzoekschrift bevestigd.

1.3. In het verzoekschrift stelt de verzoekende partij tevens dat de bestreden beslissing op 1 augustus 2022 aan haar in persoon werd betekend in de lokalen van het CGVS. Zij wijst erop dat zij dakloos is en dat zij sedert het inleiden van haar derde verzoek op 5 mei 2022 om de drie à vier dagen langsgaat bij het CGVS, om haar beslissing tijdig in ontvangst te kunnen nemen. Zij beweert op 29 juli 2022 bij het CGVS te zijn langs geweest doch toen werd haar geen beslissing medegedeeld.

De verzoekende partij verwacht echter de dag waarop zij de beslissing op het Commissariaat-generaal ging ophalen, met name 1 augustus 2022, verkeerdelijk met de dag waarop de bestreden beslissing haar werd betekend op haar gekozen woonplaats, met name 25 juli 2022. Ze lijkt alzo geheel verkeerdelijk voor te houden dat de kennisgeving geschiedde bij de fysieke overhandiging/afgifte van een kopie van de bestreden beslissing op het Commissariaat-generaal, dit terwijl de kennisgeving echter eerder op 25 juli 2022 op correcte en rechtsgeldige wijze overeenkomstig artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet geschiedde bij aangetekende brief.

1.4. Artikel 39/57, § 2, 2° bepaalt dat in een dergelijk geval de in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijn begint te lopen *"wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst"*. Het betreft *in casu* geen kennisgeving gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, waarvan sprake in artikel 39/57, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet.

De kennisgeving van de bestreden beslissing is dus (wel degelijk en per aangetekende brief) gebeurd op 25 juli 2022. 28 juli 2022 was derhalve de eerste dag van de beroepstermijn, zodat, gelet op de beroepstermijn van 10 dagen, 6 augustus 2022 de vervalddag was. Daar de vervalddag een zaterdag was, werd deze verplaatst naar de eerstvolgende werkdag, zijnde maandag 8 augustus 2022. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 11 augustus 2022, is dan ook ingediend buiten de wettelijke termijn.

1.5. De termijn van tien dagen, bepaald in artikel 39/57, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (*cf.* RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *"Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)"* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506)

De verzoekende partij brengt geen concrete en valabele argumenten aan die aan het voorgaande vermogen afbreuk te doen of hier een ander licht opwerpen. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat er *in casu* sprake zou zijn van overmacht.

1.6. Nu geen overmacht is aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig is en om die reden onontvankelijk.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS